

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Catalunya: sortir del cul de sac

Pel camí de la confrontació hi perdrà tothom

La condemna del Tribunal Suprem espanyol a les nou persones empresonades per la seva participació en els esdeveniments polítics d'ara fa dos anys a Catalunya, ho deia Francesc-Marc Alvaro a *La Vanguardia*, "(...) ha abocat sal a la ferida, com era previsible (...)".

Coincideixo amb el comentari de Miquel Roca Junyent a *La Vanguardia* del 15 d'octubre: "Tenim sentència i seguim tenint el problema. Perquè aquest, el problema, no és el que examinava la justícia ni era el que se li va demanar a la justícia que resolgués. Els problemes polítics poden tenir vessants judicials, però la seva solució només es troba i només es pot trobar en el camp de la política. I la política té eines i escenaris diferents dels de la justícia. Per a la justícia: codis, lleis i tribunals; per a la política: diàleg, negociació, parlament i acords institucionals."

Dimarts passat, en la roda de premsa de Progressistes-SDP vaig referir-me a la qüestió.

Ho vaig fer a partir d'una adhesió personal a la declaració que havia fet José Montilla, expresident de la Generalitat de Catalunya.

Des del punt de vista jurídic penso que, efectivament, la sentència ha arribat tard, després d'un període de presó provisional discutible i excessiu.

La sentència permet un recorregut jurídic davant el Tribunal Constitucional i el Tribunal Europeu dels Drets Humans. I a Estrasburg es podrà defensar que aquesta crisi política mai no

s'hauria hagut de portar davant dels tribunals.

Des d'un punt de vista polític convé evitar escenaris de confrontació. La violència al carrer no aporta res de positiu per a ningú, malgrat que hi ha molta gent que es consideri ferida.

El president del Partit Nacionalista Basc va advertir dilluns que "la sentència obre el perill d'una fallida de la convivència democràtica a l'Estat espanyol".

La sentència ha de comportar

La sentència del 'procés' arriba tard i després d'una presó provisional excessiva

---

tar l'oportunitat perquè la política recuperi el protagonisme, sabent gestionar els problemes de fons que estan en el seu origen.

Hi ha a Catalunya un malestar basat en l'existència de problemes reals del seu autogovern, dels quals hauria de ser conscient el conjunt de la societat espanyola i que, no en tinc cap dubte, tenen solució en el marc democràtic.

Escapçar el moviment independentista no ha desmobilitzat els dos milions de persones que han abraçat aquesta idea, al contrari. Les marxes de gent pacífica cap a Barcelona demostren que d'independentisme té un arrelament social i una capacitat de resistència que no poden ser menystinguts.

Finalment, com ha declarat José Montilla, no podem deixar de banda el problema humà que les condemnes comporten, especialment d'aquells a qui coneixem i apreciem, i de qui ens sentim solidaris en aquest moment tan dur.

Davant la complicada situació que es viu a Catalunya no podem callar, aplicant el pitjor vessant d'aquella caricatura que tant em molesta que ens atribueix que acostumem a "fer l'andorrà" per no comprometre'ns.

Des del respecte i l'amistat, amb Espanya i amb Catalunya, tenim no solament el dret, sinó l'obligació de donar la nostra opinió.

L'opinió dels Progressistes no pretén pas interferir en la política d'un Estat amb el qual ens uneixen molts lligams, però vol deixar clar que, al nostre entendre, la sentència, lluny d'aportar solucions a la qüestió catalana només fa que reforçar la mal-fiança vers Madrid i esdevé un pretext per als radicals.

Però la violència només dona arguments a qui no vol veure que a Catalunya hi ha un problema polític.

Convindria trobar el camí per poder acostar posicions i aconseguir l'ideal del bon pacte: aquell en què tots han cedit, però funciona.

Com deia l'editorial de *Le Monde* del 18 d'octubre del 2019, cal que Catalunya surti "de l'impasse", del cul de sac, perquè si es continua pel camí de la confrontació hi perdrà tothom. Andorra també.